

митець, ставлячи на перше місце передачу емоційного ставлення може не лише віртуозно маніпулювати правилами, прийомами і засобами в композиції, а й також порушувати їх у власних цілях. Наприклад, у роботі «Дама з лорнеткою» (1917 р.) О. Осмьоркін використовує перспективну побудову, але дозволяє собі незначні відхилення для підтримання особливої атмосфери кав'ярні і підтримання образу самотньої дами за столом.

Звідси робимо висновок, що художній образ є стержнем будь-якої творчої роботи, зв'язком між баченням художника та розумінням його з боку глядачів. Художній образ, що виникає в голові митця – це як праїдея готового шедевру, що проходить певний шлях від свого нечіткого уявлення до творчих шукань та становлень, і перероджується у готовий мистецький твір, що вражає не лише з технічної сторони, а й із емоційної. Для досягнення потрібного результату, художник має враховувати і реалізувати всі особливості даного образу у своїй роботі, зробивши його картинним, конкретним, узагальненим, емоційно насиченим, що досягається завдяки ретельному підбору матеріалу, використанню різноманітних засобів вираження. За умови виконання даних вимог, ми можемо робити висновки про емоційну та естетичну цінність художнього твору, сприймати його як явище вираження творчості і унікальності художньої діяльності людини.

Список використаних джерел:

1. Голубева О.Л. Основы композиции. – М. : Изобраз. искусство, 2001. – 120 с.
2. Демин Г.С. Возникновение и развитие художественного образа в социокультурном контексте: автореферат дис. ... канд. филос. наук. Тюмень, 2012. – 24 с.
3. Кириченко О. Категорія художнього образу як проблема естетичного освоєння світу в процесі творчої діяльності студентів художньо-графічного відділення // Наукові записки, випуск № 147. – С. 77–81.
4. Максименко Ю., Синенький Д. Теоретичні засади пізнання художнього образу // Психологія і суспільство. – Тернопіль : ТНЕУ, 2009, № 4. – С. 181–185.
5. Салій В. Сутність художнього образу та особливості його прояву у музичному мистецтві // Актуальні питання гуманітарних наук. – 2013. – Вип. 5. – С. 126–133.

Маносян Є.А.

бакалавр,

Київський університет імені Бориса Грінченка

ЖИВОПИС ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНТЕР'ЄРУ

Протягом багатьох століть існує тенденція прикрашати свій будинок живописом. Картини перетворилися в модну деталь інтер'єра будинків з тієї пори, як образотворче мистецтво вийшло за межі церковного стилю і перетворилося на предмет розкоші. Стіни замків стали прикрашати фамільними портретами, вишуканими натюрмортами, пейзажами і сценами полювання. Портрет написаний відомим художником, що зображував господаря у

вишуканому інтер'єрі власного будинку, свідчив про респектабельність та високі доходи замовника, при чому крім вартості картини цінувалося й ім'я майстра, який її створив. Заможні європейці прикрашали свої будинки оригіналами особливо модних художників – німецьких, італійських, американських.

Інтерес до живопису виявляли і сільські жителі. Звичайно в сільських будинках, кімнати прикрашали більш примітивними за сюжетом зображеннями картинами: тут переважають різні сценки з сільського життя, лісові пейзажі, букети фантастичних квітів. Всі ці шедеври, не дивлячись на те, що створювалися вони місцевими умільцями або просто купувалися на ринку, мали власний стиль і колорит і користувалися в народі великою популярністю.

Саме мистецтво розпису стін налічує не одне століття. Розпочавшись з ритуальних малюнків, котрі люди прикрашали стіни власних печер, пізніше воно проявляло себе в староегипетських фресках, а ще пізніше – на розписних стінах римських будинків. До наших днів збереглися розписи першого століття до нашої ери на стінах жител Помпеях, Геркуланумі, Остії. Друге народження монументальний розпис стін пережила в Європі, завдяки генію Джотто ді Бондоне, чії фрески у Падуї справили революцію в середньовіччі образотворчому мистецтві. Вибір кольорового рішення залежить від безлічі факторів – стилістична установка архітектора, призначення приміщення, рівень його освітлення, розміри і співвіднесеність з суміжними приміщеннями [1].

Рекомендують враховувати, що певним епохам і художнім стилям властиві свої стійкі комбінації кольорів. Як і раніше популярні різні мальовничі алегорії, архітектурні та декоративні «обманки» класицизму; наряду з ними модні різноманітні розписні пано з рослинними або зоологічними мотивами, розписи стін в дусі модерну і постмодерну або ілюзорна жвавність на стінах вітальні: ефект вікна або ілюмінатора, на якому простираються гірський ландшафт або підводний кораловий риф.

Після введення християнства ікони з'явилися на Русі. У кожному будинку, в червоному кутку встановлювали ікони. Ікони довільно довго були єдиним оздоблення інтер'єру. І тільки починаючи приблизно з 17 століття, як свідчили історики, в інтер'єрі стали з'являтися картини і естампи в золотих рамах. Картини здатні певними чином, позитивно або негативно, впливати на людський організм, а концентрація потужної енергетики в мальовничих полотні може навіть вилікувати людину від хвороб. Вважається гарним тоном підбирати станковий живопис для конкретного інтер'єру. Обов'язково потрібно враховувати, як картина буде дивитись з іншими предметами в кімнаті, адже єдиний стиль так легко порушити неправильним поєднанням різних елементів і деталей, а будь-який живописний твір завжди є якимось кольорова пляма, по різному впливає на сприймання інтер'єру [3].

На сьогоднішній день, дизайнери виділяють такі стилі: античний, готичний, класичний, бароко, рококо, ампір, модерн, конструктивізм, арт-деко, консерватизм, романтизм, поп-арт, мінімалізм, неокласика, постмодернізм, кантрі, кітч, хай тек, марокканський, етнічний, манга, техно [2].

При створенні інтер'єрів у класичному стилі використовують поєднання композиційних, функціональних, колористичних прийомів різних історичних епох у поєднанні із сучасними інженерно-технологічними рішеннями. Колекція старовинного живопису буде виразно виглядати в даному просторі з дерев'яними меблями, кришталевими люстрами, ліпленими прикрасами стелі.

Для лаконічного, стилю мінімалізм підійдуть насичені, яскраві, авангардні живописні роботи, зображення яскравих квітів, міських пейзажів або дерева окантовані тонкими чорними рамами, які вигідно будуть перекликатись з металевими елементами інтер'єра. Наприклад, для вітальні в стилі хай-тек підійдуть урбаністичні мотиви або абстракція, для Провансу – сільський пейзаж.

Для інтер'єру у стилі урбан доречними будуть чорно-білі фотографії та живописні пейзажі мегаполісів, так як інтер'єр цього стилю досить лаконічний, графічний, архітектурний та монохромний [4].

Підбираючи конкретний живопис для інтер'єру, потрібно аналізувати власні можливості і бажання перш ніж оформляти дану квартиру чи дім, слід враховувати великий вплив конкретного стилю на живописний твір, декоративні елементи повинні гармонійно перекликатися з основним стилем інтер'єру, в результаті правильного розташування, картина виглядатиме виразно і стане окрасою і душею помешкання.

Список використаних джерел:

1. Мак-Коркодейл Чарльз. Убранство жилого интерьера от античности до наших дней: пер. с англ. / Чарльз Мак-Коркодейл. – М. : Искусство, 1990. – 246 с.
2. Матюнина Д.С. История интерьера: учебное пособие для студентов вузов по специальности «Дизайн архитектурной среды» / Д.С. Матюнина. – М. : Академический проект; Культура, 2008. – 565 с.: ил. – (Gaudeamus).
3. Хрусталева С. Декорирование интерьера / Евростандарт в вашем доме / С. Хрусталева СПб. : «Диля», 2006. – 224 с.
4. Картины в интерьере. URL: <http://uutvdome.ru/publ/27-1-0-122>

Мельничук А.І.

студентка,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

ХОТИНСЬКА ВІЙНА 1621 РОКУ ЯК ТРИУМФ СЛАВИ В ТВОРАХ ОЛІЙНОГО ЖИВОПИСУ

Зануривши погляд у ретроспективи історії України початку XVII ст., можна дослідити модель історичних даних в основі яких висвітлюються аспекти національної боротьби за її ідеологічну основу, православну віру, національну єдність української землі та єдність українського народу.